

نقش و جایگاه صهیونیسم در رسانه‌های جمعی آمریکا

نویسندگان: احمد دوست محمدی *

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۳/۱۰

سیدسعید صادقی **

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۶/۱۶

۷۵

چکیده

امروزه نقش تعیین‌کننده رسانه‌های جمعی در شکل‌دهی به افکار عمومی در سطوح مختلف محلی، ملی، منطقه‌ای، فرامنطقه‌ای و جهانی بر اهل نظر پوشیده نیست. اما نکته حایز اهمیت این است که، به‌طور قاطع می‌توان گفت یهودیان اولین مردمی هستند که به این مهم پی برده‌اند. اولین نشانه‌های این وقوف و آگاهی در پروتکل‌های زعمای صهیون، به‌عنوان منشور حکومت جهانی صهیونیسم، که بیش از ۱۲۰ سال پیش در کنگره بال سوویس به تصویب رسید، منعکس است. صهیونیست‌ها به اعتراف خودشان در همین پروتکل‌ها حکومت جهانی خود را، که امروزه مرکز آن آمریکاست، با پول بنا نهادند و با مطبوعات و رسانه‌های جمعی ادامه داده و استحکام بخشیدند. این سلطه رسانه‌ای یهود در جامعه آمریکا، امروزه بیش از گذشته عیان و آشکار است. در این مقاله، تلاش می‌شود به شیوه انکشافی، منشا و اهداف سلطه رسانه‌ای یهودیان در جامعه آمریکا را مورد مطالعه قرار داده و به روش‌ها، رویکردها و نهادهای مورد استفاده در این جهت بپردازیم.

واژگان کلیدی: رسانه جمعی، افکار عمومی، مطبوعات، صهیونیسم و جامعه آمریکا

* عضو و مدیر گروه مطالعات منطقه‌ای دانشکده حقوق و علوم سیاسی

** دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مطالعات منطقه‌ای، گرایش آمریکای شمالی، دانشگاه تهران

فصلنامه مطالعات منطقه‌ای: آمریکاشناسی-اسراییل‌شناسی، سال سیزدهم، شماره سوم، تابستان ۱۳۹۱، ص ۷۵-۹۸

«شما خوب می‌دانید و مردم آمریکا هم خوب می‌دانند که ما حکومت آنها را کنترل می‌کنیم. شما می‌بینید و من این را می‌دانم که هیچ رییس جمهوری در آمریکا نمی‌تواند موقعیت ما را به چالش بکشد. آمریکایی‌ها چه کار می‌توانند با ما بکنند؟ ما کنگره را کنترل می‌کنیم، ما رسانه‌ها را کنترل می‌کنیم، ما تجارت شوی را کنترل می‌کنیم، ما در آمریکا همه چیز را کنترل می‌کنیم. در آمریکا شما می‌توانید از خدا انتقاد کنید ولی نمی‌توانید از اسرائیل انتقاد کنید.»

تزیورا مناخ (سخنگوی زن اسرائیلی)

عصر حاضر، عصر ارتباطات و اطلاعات است؛ عصری که وجه مشخصه آن سلطه و نفوذ و وسایل ارتباط جمعی بر حیات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی انسانهاست؛ عصری که در آن رسانه‌های جمعی در تعیین افکار عمومی نقش اصلی را ایفا می‌کنند. قدرت رسانه‌ها به‌طور کلی نمادین و تشویقی است؛ به این معنی که رسانه‌ها اساساً توانایی کنترل ذهن خوانندگان و بینندگان خود را دارند اما به‌طور مستقیم وارد عمل نمی‌شوند، بلکه اهداف، برنامه‌ها، دانش، اعتقادات و اندیشه‌ها را به‌طور غیرمستقیم کنترل می‌کنند. بین قدرت سیاسی و رسانه ارتباط تنگاتنگی وجود دارد. در جوامع اطلاعاتی معاصر کنترل وسایل ارتباط جمعی یکی از لوازم اصلی اعمال قدرت سیاسی و اجتماعی است.^۱

جامعه آمریکا هم به‌عنوان یک جامعه نمونه اطلاعاتی از این قاعده کلی مستثنی نیست و رسانه‌ها نقش تعیین‌کننده‌ای را در شکل‌دهی به افکار عمومی بازی می‌کنند. در این کشور اکثریت مردم از رسانه‌ها و دستگاه‌های تبلیغاتی خط می‌گیرند و کسی که این رسانه‌ها را در اختیار داشته باشد، می‌تواند افکار و اندیشه‌ها را بسازد و کنترل کند.^۲ اما نکته حایز اهمیت در مورد جامعه آمریکا این است که وسایل ارتباط جمعی و به‌طور کلی رسانه‌های ارتباط جمعی به‌طور عمده تحت نفوذ و سیطره بلامنازع صهیونیست‌ها، که امروزه اکثریت قریب به اتفاق جامعه یهودیان این کشور را شکل می‌دهند، قرار دارند. به جرات می‌توان ادعا کرد که یهودیان اولین ملتی هستند که به نقش تعیین‌کننده رسانه‌های جمعی و ارتباطی در شکل‌دهی به افکار عمومی پی بردند. نگاهی گذرا به بندهای مختلف پروتکل‌های زعمای صهیون که در سال ۱۸۹۷ در

◆ فصلنامه مطالعات منطقه‌ای: آمریکا شناسی - اسرائیل شناسی، سال سیزدهم، شماره سوم، تابستان ۱۳۹۱

اولین کنگره جهانی صهیونیست‌ها در شهر بال سوییس به تصویب رسید و به منشور حکومت جهانی صهیون شهرت یافت، به روشنی حاکی از این است که آنان از همان موقع از جایگاه رفیع رسانه‌های جمعی آگاه بودند. در پروتکل دوازدهم می‌خوانیم: «ادبیات و مطبوعات بزرگ‌ترین و مهم‌ترین ابزار آموزشی هستند. به همین دلیل حکومت ما افسار بیشتر مطبوعات را به‌دست خواهد گرفت و با این کار تاثیرات سوء و زینابخش روزنامه‌های مستقل را خنثی خواهد کرد. با این تدبیر ما بالاترین نیروی جهت‌دهنده به افکار عمومی را در اختیار خود گرفته‌ایم.»^۳

لذا صهیونیست‌ها از همان زمان با ثروت کلانی که در اختیار داشتند، تلاش‌های عمیق و در عین حال گسترده خود را در جهت تاسیس و یا کنترل مراکز و محافل تولید و تبلیغ فکر، به‌ویژه در اروپا و آمریکا، آغاز کردند و امروزه بر اساس آمار، ارقام و اعترافات موجود بیش از ۶۰ درصد مدیران رسانه‌های جمعی پر قدرت آمریکایی را صهیونیست‌ها تشکیل می‌دهند و یکی از دلایلی که یهودیان و گروه‌های فشار یهودی، نقش تعیین‌کننده‌ای در سیاست خارجی آمریکا بازی می‌کنند، همین است. به عبارت دیگر، می‌توان گفت یکی از پایه‌های اصلی سلطه و سیطره یهودیان بر جامعه آمریکا، رسانه‌های جمعی تحت نفوذ و کنترل صهیونیست‌ها هستند. این رسانه‌ها در تولید اندیشه‌های نژادپرستانه فعال بوده و از قدرت سفیدپوستان و یهودیان حفاظت کرده و به آن مشروعیت می‌بخشند.^۴ در این کشور وسایل ارتباط جمعی همچون روزنامه‌ها، مجلات، سینما، رادیو، تلویزیون و اینترنت از عناصر کلیدی در جهت پیشبرد اهداف یهودیان هستند. آنها همواره در تلاشند با حضور در این عرصه‌ها به اهداف و آرمان‌های جهانی خود دست یابند و در این راه توفیقات غیرقابل انکار و در عین حال تاثیرگذاری را در روند تحولات سیاسی-اجتماعی جهانی و منطقه‌ای داشته‌اند. اما نکته قابل توجه این است که در آمریکا، از یک طرف صحبت کردن درباره کنترل یهود بر رسانه‌ها یک موضوع ممنوعه و تحریم شده است و از طرف دیگر، حجم انبوهی از شواهد، دلایل، اسناد و مدارک وجود دارند که هرگونه تردید در این زمینه؛ یعنی سلطه بلامنازع صهیونیست‌ها بر رسانه‌های جمعی در آمریکا، را منتفی و مردود می‌کند. معمولاً گفته می‌شود در آمریکا ما با یک حقیقت ممنوعه روبه‌رو هستیم و آن این است که رسانه‌ها با صدای یهودیت سخن می‌گویند.^۵

در این نوشتار درصدد هستیم به شیوه انکشافی و با رجوع به منابع و مراجع اصلی و آمریکایی و لاتین، نقش و جایگاه یهودیان را در رسانه‌های جمعی آمریکا مورد مطالعه قرار داده، به موضوعاتی چون منشا نفوذ رسانه‌ای یهودیان، اهداف آنان از سلطه بر رسانه‌های جمعی و روش‌ها، و رویکردهای نفوذ رسانه‌ای یهودیان در این کشور پردازیم.

۱. منشا سلطه یهودیان بر رسانه‌های جمعی

در رابطه با منشا نفوذ و سلطه یهودیان بر رسانه‌ها دو دیدگاه وجود دارد که از آن دو، دیدگاه دوم نزدیک به واقعیت است و بسیاری از صاحب‌نظران در این زمینه به طرفداری از این دیدگاه می‌پردازند.

دیدگاه اول: بر اساس این دیدگاه، سلطه صهیونیسم بر رسانه‌های خبری جهان از زمان تاسیس اسرائیل در سرزمین اشغالی فلسطین در سال ۱۹۴۸ آغاز شده است که این موج سلطه در اواخر قرن ۲۰ شدت گرفت و با پیشرفت فناوری، نفوذ آن نیز به سرعت گسترش یافت. شکی وجود ندارد که بعد از جنگ جهانی دوم و تشکیل دولت اسرائیلی، جهان یهودیت درصدد برآمد که عنصر عمده در فرایند تصمیم‌گیری غرب و به‌ویژه آمریکا باشد.^۶ با ایجاد دولت اسرائیل، یهودیان بر این نکته بسیار پافشاری می‌کردند که باید به هر نحوی که هست از دولت یهودی اسرائیل حمایت لازم به عمل آید، لذا جهت نیل به منظور حمایت دولت‌های بزرگ غربی لازم می‌آمد و یکی از عوامل نفوذ در این‌گونه کشورها ایجاد زمینه‌های سلطه و سیطره بر مراکز اطلاع‌رسانی بود که در ایالات متحده به‌خوبی فراهم شد.^۷

دیدگاه دوم: اشاره آن به کنگره بال در سال ۱۸۹۷ میلادی می‌باشد. کنگره صهیونیسم بین‌الملل در سوییس درباره چگونگی سلطه بر جهان و رهبری جهانی بود که نتیجه آن به پروتکل رهبران صهیونیسم معروف است. بر اساس این دیدگاه، تسلط رسانه‌ای یهودیان و صهیونیست‌ها از اولین کنفرانس و کنگره صهیونیسم در سال ۱۸۹۷ در شهر «بال» سوییس به‌رهبری تئودور هرتزل شروع شد که در آن نقش صهیونیست‌ها در انحراف رسانه‌ها از رسالت اصلی تلقی شد. البته تا چند دهه قبل از این کنگره نیز، رسانه‌های کشورهای اروپایی در سیطره

صهیونیست‌ها بود. اما بعد از کنگره بال، رسانه‌های فراگیر آمریکا در دست صهیونیست‌ها افتاد و آنها عملیات وسیعی را برای زیباسازی چهره خود در نزد افکار عمومی آغاز کردند. شیاطین گرد آمده در این کنگره بر این نظر اتفاق داشتند که نقشه برپایی دولت اسرائیل جز با تسلط بر سازمان‌های خبری جهان به‌ویژه مطبوعات و روزنامه‌نگاری میسر نخواهد شد.^۸ رهبران صهیونیست برای رسانه‌ها و مطبوعات اهمیت فوق‌العاده‌ای قائلند و به هر وسیله عوامل و عناصر خود را در بنگاه‌های عمده مطبوعاتی و پخش اخبار و صنعت سینما و تلویزیون کشورهای مختلف و به‌ویژه آمریکا جای می‌دهند. به هر حال واقعیت مسلم این است که صهیونیست‌ها به نهادهای رسانه‌ای آمریکا نفوذ پیدا کرده و به آنها مسلط شده‌اند. دلایل و چرایی موفقیت صهیونیست‌ها در زمینه سلطه بر رسانه‌های آمریکا را می‌توان در موارد زیر جستجو کرد:

الف. هدف و آمال صهیونیست‌ها: هدف صهیونیسم سلطه بین‌المللی است که در راستای رسیدن به این هدف از هر وسیله ممکن استفاده می‌کنند. از آنجا که از ابتدا صهیونیست‌ها به اهمیت رسانه‌ها در کنترل افکار عمومی پی برده‌اند، از همان ابتدا مهاجرت بر روی عناصر رسانه‌ای کشورهای اروپایی و به‌ویژه آمریکا سرمایه‌گذاری کرده و در حال حاضر نیز موفق شده‌اند. جریان اصلی رسانه‌ای در آمریکا، استرالیا، بریتانیا، کانادا، فرانسه، آلمان، هلند، لهستان و ... به‌وسیله یهودیان صهیونیست و دوستان طرفدار اسرائیلی آنها اداره می‌شوند. بر اساس مقاله منتشر شده توسط پک آلرت در ۱۶ مارس ۲۰۰۹، شش شرکت یهودی ۹۶ درصد از رسانه‌های جهان را دارا می‌باشند.^۹ تاثیر و نفوذ صهیونیست‌ها در رسانه‌ها در کل و به‌ویژه در رسانه‌های آمریکا امری ویژه است؛ به این معنی که لابی‌های صهیونیستی نفوذ قوی در تصمیم‌گیری آمریکایی دارند.^{۱۰}

ب. ویژگی‌های جامعه یهودیان صهیونیست: سه ویژگی عمده جامعه یهودیان شامل انسجام، سازماندهی، سطح نخبگی و ویژگی‌های کیفی موجب گردیده‌اند که جامعه یهود برای هر اقدامی پتانسیل لازم را داشته باشد. مهم‌ترین ویژگی جامعه یهودیان آمریکا که موجب هرچه قدرتمندتر شدن آنها شده، انسجام جامعه یهودیان است که سرچشمه تاریخی دارد. گذشته‌های سخت، پراضطراب و محرومیت و طعم همیشگی اقلیت بودن، نوعی احساس تعلق به یکدیگر میان

یهودیان به وجود آورده است. دومین ویژگی یهودیان آمریکا سازماندهی بالای آنهاست. اگر ویژگی اول یعنی انسجام چارچوب ذهنی دارد، دومین ویژگی یعنی سازماندهی چارچوب عینی دارد. سومین ویژگی جامعه یهودیان آمریکا، سطح نخبگی و ویژگی‌های کیفی است که نقش غیرقابل انکاری در قدرتمند شدن یهودیان دارد.^{۱۱}

ج. قدرت اقتصادی و سرمایه‌داری صهیونیسم: وضع اقتصادی متمایز یهودیان آمریکا و ثروتمندی آنان باعث شد تا آمریکا به مرکز رهبری یهودیان سراسر جهان تبدیل شود. از قرن ۲۰ که قدرت سرمایه‌داری یهود در آمریکا به نیروی اقتصادی مسلط تبدیل شد، تعداد روزنامه‌های آمریکایی متعلق به یهودیان به شدت افزایش یافته و این افزایش با کاهش شدید رقبای غیریهودی همراه گردیده است. حتی روزنامه‌هایی که در مالکیت و مدیریت غیریهودیان قرار دارند، چنان به درآمد تبلیغاتی یهود وابسته‌اند که سیاست‌گذاری‌های خبری آنها تا اندازه زیادی در محدوده خواسته‌های یهودیان قرار می‌گیرد. سرمایه و روزنامه‌نگاری در قالب مطبوعات با هم پیوند می‌خورند و مسایل سیاسی و معنوی قدرت یهود را به وجود می‌آورند.^{۱۲} به این ترتیب، به خاطر ثروت و موقعیت اقتصادی یهودیان، مطبوعات و رسانه‌های آمریکا غیرمتناسب با وزن اجتماعی آنها در اختیار یهودیان صهیونیست قرار گرفته است و از این طریق نقش مهمی در شکل دادن به اذهان مردم آمریکا دارند. حضور یهودیان در رسانه‌های آمریکا به هیچ وجه نسبتی با جمعیت آنها ندارد؛ چرا که حدود دو یا سه درصد از جمعیت آمریکا را یهودیان تشکیل می‌دهند. قدرت و نفوذ اقتصادی یهود در هالیوود، تلویزیون و در صنعت خبرنگاری متمرکز شده است.^{۱۳}

در سال ۱۸۹۷ خاخام یهودیان پراگ به نام راشورون می‌گوید: «اگر طلا نخستین ابزار ما برای سیطره بر جهان است، بی‌تردید مطبوعات و روزنامه‌ها دومین ابزار ما خواهد بود.»^{۱۴} گروه فشار اسرائیلی در آمریکا دو منبع قدرت دارد: پول و رسانه. به همین دلیل منافع آمریکا با اهداف اسرائیل اجتماع شده است.^{۱۵} یهودیان متعصب از طریق منابع پولی، رسانه‌ای، و نفوذ سیاسی می‌توانند جامعه آمریکا را تحت تاثیر قرار دهند. با توجه به این مساله، اگر در جامعه آمریکا فردی کلمه نژادپرستی یهودی را بر زبان بیاورد خود را در زندان پیدا خواهد کرد. این به خاطر نفوذ عجیب و شگفت‌آور یهودیان در آمریکاست. یهودیان دستورالعمل‌های خود را بر مردم تحمیل

می‌کنند و هدف آنها از حس برتری یهودی، به کار گرفتن مردم و منابع آنها در جهت منافع یهود و دولت نژادپرست اسرائیلی است.

د. عدم اطلاع شهروندان آمریکایی: نکته جالب توجه در سیطره یهودیان بر رسانه‌ها این است که آمریکاییان از سلطه یهودیان بر رسانه‌ها خبر ندارند. به‌رغم نفوذ گسترده اقلیت یهودی در آمریکا که از طریق پول، تبلیغات و شبکه‌های وسیع یهودی اعمال می‌شود، مردم آمریکا چیز زیادی درباره فعالیت آنها نمی‌دانند. بسیاری از پژوهشگران معتقدند که در صورت اطلاع شهروندان آمریکایی، به یقین آنها علیه این موضوع اعتراض خواهند کرد. در حقیقت وظیفه اصلی رسانه آگاه کردن مردم از مسایل داخلی و بین‌المللی است. در آمریکا کوتاهی و قصور رسانه برای انجام این هدف اثبات شده است. این حقیقت است که رسانه‌ها مسایل مهم متاثر از آمریکا و مردم آمریکا را گزارش نمی‌دهند.^{۱۶} برخی از اسناد نشان می‌دهد که دولت اسرائیلی بدون اطلاع مردم آمریکا از طریق سازمان‌های یهودی آمریکایی در رسانه‌های جمعی آمریکا نفوذ و گرایش سیاسی خود را پخش می‌کند. داستان‌های نوشته شده به‌وسیله بسیاری از روزنامه‌نگاران و دانشگاهیان صهیونیست یهودی این مساله را نشان می‌دهد و در رسانه‌های ملی آمریکا مانند خلاصه خوانندگان،^(۱) آتلانتیک ماهانه^(۲) و واشنگتن پست و نیز در روزنامه‌های محلی و منطقه‌ای و ایستگاه‌های رادیویی اعمال می‌شود.^{۱۷}

۸۱

۲. پروتکل ۲۴ ماده‌ای صهیونیزم

در کنگره بال در سال ۱۸۹۷ میلادی، ۲۴ ماده پروتکل صهیونیزم به منظور سلطه یهودیان بر جهان و ویران کردن بنای مسیحیت و اسلام توسط سرمایه‌داران و اقتصاددانان یهود تدوین شد.^{۱۸} در رابطه با رسانه‌ها و مطبوعات در بعضی از ماده‌های این پروتکل بر سیطره رسانه‌ها تاکید شده است، اما ماده دوازده و هفت این پروتکل به صورت صریح به نفوذ رسانه‌ای صهیونیزم

1. Readers Digest

2. Atlantic monthly

اشاره می‌کند. پروتکل دوازدهم صهیون به طور تفصیلی رهنامه صهیونیسم را در قبال رسانه تبیین می‌کند: «از آنجا که مطبوعات نقش بسیار بزرگی در برانگیختن و فرونشاندن احساسات مردم دارند، ما می‌توانیم به موقع از چنین احساساتی در جهت رسیدن به هدفهایمان استفاده کنیم. از آنجا که اکثریت مردم نمی‌دانند مطبوعات در خدمت چه کسانی هستند، ما آنها را به خدمت خود در می‌آوریم و حتی عواملی هم که ممکن است مطبوعات را مورد حمله قرار دهند، زیر نظارت و کنترل شدید قرار می‌دهیم. امروزه تاسیس، چاپ و نشر مطبوعات دارای هزینه‌های فوق‌العاده سنگینی است. ولی وقتی که ما به قدرت رسیدیم، تنها در قبال دریافت مالیات، حق تمبر و اخذ سپرده‌های سنگین، اجازه تاسیس مطبوعات را به افراد می‌دهیم و از این طریق پول قابل توجهی هم به خزانه دولت ما سرازیر می‌شود. از سوی دیگر، وضعی پیش می‌آوریم که دولت ما از خطر حمله انتقاد مطبوعات مصون بماند و مطبوعات نتوانند روی لغزش‌های دولت ما انگشت بگذارند. بعضی از عواملمان را وامی‌داریم که گاه‌به‌گاه در مطبوعات، بعضی از سیاست‌هایمان را که خود می‌خواهیم، مورد حمله قرار دهند. البته غرض از اینکار رد گم کردن است. اگر تدابیری را که در مورد مطبوعات اندیشیده‌ایم به مرحله اجرا درآوریم، ذهن و فکر غیریهودیان به تسخیرمان درمی‌آید و آنان وقایع جهان را از پشت عینک‌های رنگینی که ما به چشم آنها می‌گذاریم، می‌نگرند. هر خبری قبل از آنکه به گوش کسی برسد به اطلاع ما می‌رسد؛ یعنی کنترل اخبار جهان به دست ماست. تنها خبرهایی به گوش مردم می‌رسد که به سود ما باشد. کتاب‌هایی با سبکی زیبا، جذاب و ارزان تالیف و چاپ می‌نماییم تا بدین وسیله بتوانیم افکار خود را در ذهن مردم تزریق کنیم.

در مرحله اول از روزنامه‌های رسمی برای دفاع از حقوق یهود استفاده خواهیم کرد. در مرحله دوم روزنامه‌های شبه‌رسمی را وسیله نشر افکار خود قرار داده و در مرحله سوم نیز از روزنامه‌های معارض جهت شناخت مخالفین خود استفاده خواهیم کرد. روزنامه‌ها به نقطه‌ای که ما مایلیم هجوم خواهند برد. ادبیات و روزنامه‌نگاری دو نیروی عظیم می‌باشند و حکومت ما یهودیان مالک بزرگ‌ترین روزنامه‌ها و مجلات خواهد شد ... و اگر اجازه تاسیس ۱۰ مجله مستقل را دادیم، لازم است خود ۳۰ مجله در مقابل آنها ایجاد کنیم و ابدا به آن عده که در سیطره و هیمنه ما بر این

وسایل تردیدی به خود راه می‌دهند، اجازه همکاری نخواهیم داد و از ورود دشمنان خود نیز جلوگیری خواهیم کرد ... در آینده این شرکت‌های خبرگزاری از آن ما خواهد شد و ما آنها را به دلخواه خود استفاده خواهیم کرد. هیچ خبری در جهان پخش نخواهد شد، مگر آنکه ما آن را دیکته کنیم. ما همه نوع روزنامه خواهیم داشت: آریستوکرات، جمهوری خواه، انقلابی و حتی آنارشیت. ما چنان عمل می‌کنیم که وقتی رژیم را تغییر دهیم، روزنامه‌ها نباید از آن انتقاد کنند تا مردم به حکومت جدید بدبین نشوند. از آنجا که مطبوعات در برانگیختن و فرونشاندن احساسات مردم نقش مهمی دارند، ما با سلطه بر آنها به موقع می‌توانیم از آنها در جهت اهداف خودمان استفاده کنیم. از آنجا که اغلب مردم نمی‌دانند مطبوعات در خدمت چه کسانی هستند، آنها را در خدمت خود در می‌آوریم.»^{۱۹}

علاوه بر پروتکل ماده دوازده، در ماده هفت نیز به مطبوعات اشاره شده است: «راه دستیابی ما به هدفمان افکار عمومی است که زمام آن در دست ما می‌باشد و با قدرت بزرگ یعنی مطبوعات آنها را به حرکت در می‌آوریم و مطبوعات هم به جز تعداد اندکی از آنها، بقیه در اختیار ماست و به خواسته‌های ما پاسخ مثبت می‌دهند.»^{۲۰}

۳. اهداف سلطه رسانه‌ای یهودیان در جامعه آمریکا

الف. اهداف داخلی: در زمینه اهداف داخلی می‌توان به دو مورد جریان صهیونیسم و مسیحیت و کنترل افکار عمومی آمریکا اشاره کرد.

یک. جریان صهیونیسم و مسیحیت: در حال حاضر صهیونیست‌ها در کشورهای مثل آمریکا و انگلیس، با بهره‌گیری از وسایل ارتباط جمعی به راه‌اندازی پروژه صهیونیسم مسیحیت اقدام کرده‌اند و تا حدی پیروز هم شده‌اند. بنابراین شاید بتوان گفت که دین رسمی و مذهب حکومتی ایالات متحده آمریکا، صهیونیسم مسیحی است و اشتباه است که حکومت آمریکا را حکومتی لائیک نامید.^{۲۱}

دو. کنترل اندیشه‌ها و افکار عمومی آمریکا: یکی دیگر از اهداف صهیونیست‌ها از کنترل بر رسانه‌ها و مطبوعات، کنترل افکار عمومی آمریکا و به‌خصوص ذهن و اندیشه کودکان و نوجوانان

و جوانان آمریکاست. در آمریکا سازمان‌های یهودی با توجه به نقش مهمی که به افکار عمومی قائلند توجه ویژه‌ای به خصوص نسبت به آنچه در رسانه‌ها و مطبوعات درباره اسرائیل گفته و شنیده می‌شود، نشان می‌دهند. آنها در جهت آمال جهانی خودشان و حمایت از اسرائیل، افکار عمومی مردم آمریکا را از طریق رسانه و مطبوعات دستکاری کرده و به افکار و منافع خود در پیش آنها مشروعیت می‌بخشند. به هر حال در پشت داستان کنترل آمریکا توسط یهودیان، داستان کنترل رسانه‌های آمریکا توسط یهودیان قرار دارد.

ب. اهداف خارجی: در زمینه اهداف خارجی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

یک. رهبری و سلطه جهانی: یهودیان اگرچه زمانی منفور ملت اروپا بودند و اروپاییان از آنها با عنوان موش کثیف یاد می‌کردند، امروزه در اثر تلاش و کوشش بین‌المللی در ابعاد مختلف زندگی بشری، چهره منفور خود را به چهره مثبت تبدیل کرده‌اند. تا جایی که از زمانی، ادعای رهبری و سلطه جهانی کرده‌اند. در راستای رسیدن به این هدف جهانی، آنها رسانه‌های جهانی، غربی و به‌ویژه آمریکایی را مد نظر قرار داده‌اند و به این نتیجه رسیده‌اند که جز از راه سلطه بر رسانه‌ها و به‌ویژه مطبوعات نمی‌توانند چهره منفور خود را در افکار عمومی جهانیان از بین ببرند. عنصر رسانه‌ای عنصری است که کارکرد آن در تمام زمینه‌ها به اثبات رسیده است. در جهان سیاست هیچ قوم و گروهی به مانند صهیونیسم از این ابزار در جهت اهداف خود استفاده نمی‌کند. هدف صهیونیسم سلطه بین‌المللی است و در جهت رسیدن به این هدف از هر وسیله ممکن استفاده می‌کنند و هرگز از پیگیری این هدف خود ناامید و خسته نمی‌شوند.

دو. مبارزه با اسلام و اعراب: یکی دیگر از اهداف صهیونیست‌ها، مبارزه با جهان اسلام و اعراب است. نفوذ صهیونیست‌ها در رسانه‌های آمریکا به گونه‌ای است که سانسور مطبوعاتی و رسانه‌ای هر آنچه را علیه مسلمانان باشد مجاز می‌شمارد و آنچه علیه صهیونیست‌ها باشد ممنوع. از آنجا که یکی از اهداف صهیونیست‌ها محو ارزش‌ها و نابود کردن تمدن اسلامی است، هر روز علیه مسلمانان و اعراب در رسانه‌ها موضع‌گیری کرده و آنها را متهم به تروریسم می‌کنند. به‌عنوان مثال، اعتصاب اعراب و خودداری آنها از استخراج نفت در سال ۱۹۷۳ هنوز هم بعد از گذشت

۳۰ سال هر روز در رسانه‌ها یادآوری می‌شود.^{۲۲} در این زمینه کوین مک دونالد، پرفسور دانشکده ایالت کالیفرنیا، می‌نویسد: «در جهان معاصر لابی یهودیان آمریکایی عمیقاً سازماندهی شده‌اند و با نفوذ در رسانه‌ها، افکار عمومی و دستگاه حکومتی آمریکا، در پشت سیاست خارجی آمریکا قرار دارند و این امر منجر به جنگ علیه جهان عرب و مسلمانان می‌شود.»^{۲۳} رسانه‌های آمریکا تحت تاثیر صهیونیسم، اسلام، مسلمانان و اعراب را مورد حمله قرار می‌دهند؛ چراکه از دید صهیونیست اسلام، دشمن شماره یک یهودیت است. دشمنی بین غرب و اسلام با دروغ پراکنی‌های صهیونیسم رشد می‌کند. صهیونیسم ادعا می‌کند عرب‌ها و مسلمانان علیه اسرائیل هستند، در حالی که این حقیقت را نادیده می‌گیرند که اسرائیل یک بیگانه خارج از جهان عرب و منطقه خاورمیانه است.^{۲۴} متأسفانه مردم آمریکا درباره حقیقت اسلام ناآگاهند؛ زیرا جامعه آمریکا با طوفانی از تبلیغات ضد اسلامی که به وسیله سازمان‌های یهودی تولید می‌شود، شستوی مغزی می‌شوند. موسسات یهودی که سازمان‌های رسانه‌ای آمریکا و سایر ابزار ارتباطی آمریکا را دنبال می‌کنند، اسلام را به عنوان مذهب تروریستی تبلیغ می‌نمایند.^{۲۵} در رسانه‌های آمریکا اعراب، مسلمانان و فلسطینیان به صورت پایدار به عنوان تروریست، وحشی، شیطان صفت، کثیف و متجاوز به زنان در مقابل افکار عمومی آمریکا به تصویر کشیده می‌شوند. این انسانیت‌زدایی توسط یهودیان، به جنگ‌ها، تهاجمات، استعمار و اشغال آنها مشروعیت می‌دهد.^{۲۶} اما اینکه رسانه‌های آمریکا در تبلیغاتشان، تروریسم را محصول و ابتکار اسلام می‌دانند یک حرف بی‌اساس و بیهوده است؛ چرا که تحولات تروریستی قرن ۱۹، ۲۰ و ۲۱ منطقه خاورمیانه، تولید اسرائیل می‌باشد.^{۲۷}

سه. تاثیر در سیاست خارجی خاورمیانه‌ای آمریکا در جهت حمایت از اسرائیل و تحقق پیشرفت و امنیت اسرائیل: این واقعیت که یهودیان صهیونیست محصولات و خروجی رسانه‌های آمریکایی را کنترل می‌کنند، جای تردید ندارد؛ چرا که شهروندان آمریکا تنها یک تفسیر از اتفاقات خاورمیانه را می‌شنوند و آن هم جنبه طرفداری از اسرائیل و یهودیان است. یهودیان صهیونیست در آمریکا از طریق وسایل ارتباط جمعی در بسیاری از نهادهای حکومتی آمریکا نفوذ کرده و مانع از اتخاذ سیاست‌های ضد اسرائیلی در سیاست خارجی خاورمیانه‌ای آمریکا می‌شوند. از زمانی که هژمونی صهیونیست‌ها در فرهنگ و خرد عمومی و رسانه‌های جمعی آمریکا

ایجاد شد، کمیته‌های اسرائیلی موقعیت موثری در دپارتمان‌های ایالات متحده و سیاست خارجی پیدا کرده‌اند. آنها با نفوذ در رسانه‌ها و تینک‌تک‌هایی مثل بروکینگز و دو حزب سیاسی آمریکا، نفوذ بی‌سابقه‌ای به‌مخصوص در حکومت بوش و اواما به‌دست آورده‌اند. پوشش رسانه‌ای امریکا معمولاً در طرفداری از اسرائیل تعصب ویژه به خرج می‌دهد. یکی از دروغ‌های رایج در رسانه‌های امریکایی تحت کنترل ایپک و صهیونیست‌ها این است که، اسرائیل یک دموکراسی و تنها دموکراسی منطقه است. در حالی که این واقعیت نیست؛ اسرائیل یک رژیم تئوکراسی صهیونیست سوسیالیست است که مبتنی بر فلسفه انکار خداست.^{۲۸} در نتیجه سیطره یهودیان بر رسانه‌ها یک پوشش رسانه‌ای از درگیری فلسطین - اسرائیل به‌وجود آمده است که در آن صفحه تلویزیون و روزنامه‌ها و مجلات به شکلی بسیار افراطی در هم‌دردی با اسرائیل فراهم شده‌اند. آنها نهایت سعی خود را می‌کنند تا مظلومیت فلسطینیان و وحشیگری اسرائیل را بپوشانند. به این ترتیب با سیطره بر رسانه‌ها ماموریت خود را به‌خوبی انجام می‌دهند.

بنابراین، کنترل سیاست خارجی آمریکا در جهت حمایت از اسرائیل به‌واسطه تاثیر گسترده صهیونیست‌ها بر رسانه‌های جمعی آمریکاست. دلیل اصلی برای این موضوع، حضور قوی و فعال صاحبان یهودی در رسانه‌ها و حضور آنها در اتاق‌های سردبیری به‌عنوان نویسنده است. علاوه بر آن، وقتی یک کلمه در خروجی یک رسانه عموماً علیه اسرائیل گفته شود، صهیونیست‌ها به‌سرعت تحریم و بایکوتی را علیه آن روزنامه، ایستگاه رادیویی، تلویزیونی یا شرکت فیلم سازماندهی می‌کنند و با آنتی‌سمیترزم یا ضدیهودی خواندن آنها، سعی می‌کنند به‌شکل نا‌عادلانه همه تصاویر مجسم در افکار عمومی را تحت تسلط خود درآورند. در مجله *نشنال ونگارد* آمده است: کنترل یهودیان بر رسانه‌های عمومی یک شکل مهمی از زندگی نه‌تنها در آمریکا، بلکه در سراسر جهان است. در تایید این مساله، این مجله بسیاری از یهودیان را نام می‌برد که در بخش‌های مختلف رسانه‌های آمریکا حضور دارند.^{۲۹}

۴. نهادهای رسانه‌ای تحت سلطه صهیونیست‌ها در آمریکا

شبکه‌های تلویزیونی: از آنجا که تلویزیون به‌عنوان یکی از رسانه‌های ارتباطی جایگاه وسیعی

◆ فصلنامه مطالعات منطقه‌ای: آمریکا شناسی - اسرائیل شناسی، سال سیزدهم، شماره سوم، تابستان ۱۳۹۱

در افکار عمومی داخلی و خارجی دارد، یهودیان صهیونیست به شکل شایانی از این ابزار در جهت اهداف خود استفاده می‌کنند و در این مسیر از هیچ عملی از تخریب و توهین به مقدسات مذهبی ملل گرفته تا استحاله آموزشی، فرهنگی و ... فرو نمی‌گذارند.^{۳۰} در ایالات متحده آمریکا که بیشترین شبکه‌های تلویزیونی را داراست، صهیونیست‌ها تقریباً کنترل تمام عیاری بر آنها دارند. در محیط تلویزیون برای همه آمریکایی‌ها، واقعیت جهان با واقعیت غلط جایگزین و فهم و ذهن آمریکاییان دستکاری می‌شود.^{۳۱} در آمریکا سه شبکه تلویزیونی ای. بی. سی. ، سی. بی. اس. و ان. بی. سی. در حکم کانال‌های مادر هستند که دیگر کانال‌ها اخبار و گزارش‌های خبری خود را از آنها می‌گیرند، اما مساله اینجاست که این سه شبکه در اختیار یهودیان صهیونیست است. این سه شبکه در آمریکا از جمله شبکه‌های پربیننده هستند که بدون شک می‌توانند نقطه حساس برای آرمان صهیونیسم به حساب آیند. در آمریکا رییس شبکه ای. بی. سی. لئوناردو جانسون و مدیرکل آن، مارتین رابنشتاین، هر دو یهودی صهیونیست هستند که گفته می‌شود درآمدهای هنگفتی از محل پخش آگهی‌ها به‌دست آورده‌اند. ویلیام بیلی، رییس و صاحب شرکت سی. بی. اس. نیز یک یهودی است که گرایش صهیونیستی دارد. اما مهم‌تر از همه، شبکه ان. بی. سی. است که کاملاً در دست صهیونیست‌هاست. رییس این شبکه، آلفرد سیلورمن، یک یهودی طرفدار صهیونیسم است.^{۳۲} یهودیان بر شبکه‌های تلویزیونی بسیاری از کشورها نفوذ دارند، ولی سلطه آنها بر شبکه‌های تلویزیونی آمریکا و انگلیس شایان توجه است.

شبکه اینترنت: اینترنت با استفاده از امکانات خود چون وب، وبلاگ و سایت وارد عرصه ارتباطات سیاسی، اعتقادی و فرهنگی شده و اهداف سازمان‌یافته صاحبان خود را عملی می‌سازد. در آمریکا بین ۷۵-۸۰ درصد از مردم به‌ویژه کودکان و نوجوانان به اینترنت خانگی دسترسی دارند و از امکانات آن به شیوه‌های گوناگون استفاده می‌کنند و ذهن آنان به‌دلیل تسلط یهودیان بر این بخش از رسانه، دستکاری و کنترل می‌شود. اغلب موتورهای جستجوگر مشهور؛ از جمله، یاهو، گوگل، فیس بوک، مای اسپیس، ویکی‌پدیا و ایپی در اختیار و کنترل صهیونیسم بین‌الملل هستند. برای مثال، گوگل که خیلی سریع به محبوب‌ترین وبسایت جستجو تبدیل شد، در سال ۱۹۹۸ توسط دو تن از دانشجویان کالج یهودی به نام لاری پیج و سرژی برین پایه‌گذاری شد و

در حال حاضر درآمد سالیانه آن بیشتر از ۱۰ میلیارد دلار است. پایه‌گذاران گوگل به شدت از اسرائیل حمایت می‌کنند و معمولاً این دو نفر از طرف مقامات اسرائیلی به اسرائیل دعوت شده و مورد استقبال قرار می‌گیرند. ویکی‌پدیا نیز که جزو ۱۰ سایت برتر جهان از لحاظ تعداد بازدیدکننده است، در سال ۲۰۰۱ توسط یک یهودی به نام جیمی ولز پایه‌گذاری شد. فیس بوک که به سرعت به بزرگ‌ترین سایت اجتماعی تبدیل شد، در سال ۲۰۰۴ توسط سه دانشجوی یهودی دانشگاه هاروارد به نام مارک زوکربرگ، ادواردو سویرین و داستین موسکوویتز پایه‌گذاری شد.^{۳۳} مطالعه درباره نفوذ یهودیان بر اینترنت، سطحی از هماهنگی و همکاری میان موسسان یهودی اینترنت و آپارتاید دولت نژادپرست اسرائیلی را نشان می‌دهد. یهودیان همیشه به دنبال سلطه بر جریان اطلاعات هستند.^{۳۴}

یهودیان قوانین و فیلترهای کامپیوتری خاصی را علیه اطلاعاتی که به تبلیغات آنها در اینترنت صدمه می‌زند، اعمال می‌کنند. آنها همچنین گروه‌های یهودی را در سراسر جهان برای بازبینی و کنترل اطلاعات در ویکی‌پدیا و یوتیوب و نیز سایت‌های خاصی را برای انتشار تبلیغات اسرائیلی و نیز برای ایجاد کینه و دشمنی نزد غربی‌ها علیه مسلمانان و اعراب سازماندهی کرده‌اند. دامنه تلاش یهودیان در این زمینه به‌ویژه بعد از حمله مرگبار اسرائیل به فلسطینی‌ها در غزه در طول سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ به وضوح مشاهده می‌شود.^{۳۵}

رادیو: در آمریکا صهیونیست‌ها مهم‌ترین ایستگاه‌های رادیویی را در اختیار دارند. برای مثال می‌توان به ایستگاه رادیویی صدای آمریکا اشاره کرد. این ایستگاه رادیویی در اختیار صهیونیست‌ها قرار دارد. رابرت گلدمن یهودی که سرپرست بخش اخبار این رادیو است، عضو هیات مدیره انجمن یهودیان آمریکاست.^{۳۶}

موسیقی: صهیونیسم در راه کسب وجهه بین‌المللی و تخریب و تحریف فرهنگ‌ها به ابزار دیگری به نام موسیقی متوسل شده است. در حال حاضر موسیقی یکی از ابزارهای قدرتمندی است که در جوامع گوناگون و به‌خصوص در بین قشر جوان رایج است. در واقع عصر حاضر عصر موسیقی جهانی شده است و در حال حاضر به خاطر امپریالیسم فرهنگی، عامه مردم بیشتر به خرید آلبوم‌های جهانی تمایل دارند تا خرید آلبوم‌های داخلی. سبک‌های موسیقی که در جوامع

حاضر رایج‌اند سبک‌هایی مثل راک، رپ، پاپ و ... هستند. این سبک‌ها اغلب در اعتراض به نابسامانی‌های حاکم بر کشورهای سلطه‌گر متولد شده‌اند، اما در نهایت تحت سلطه آنها و برای اهداف سلطه‌جویانه به کار رفته‌اند. سبک‌های جدید موسیقی که صهیونیسم بین‌الملل برای تخریب هویت ملی کشورها از آن استفاده می‌کنند و به اشاعه شیطان‌پرستی، خشونت، فساد و اعتیاد می‌پردازند، در واقع همگی از ابداعات صهیونیست‌ها هستند.

هنری فورد درباره نفوذ یهودیان بر موسیقی آمریکا می‌گوید: «در نفوذ یهودیان آمریکا در موسیقی ایالات متحده نباید شک کرد و باید آن را به‌عنوان نفوذ جدی دانست. موسیقی پاپ یک موسیقی کاملاً انحصاری یهودی است. جاز یک موسیقی یهودی است. این موسیقی کم‌کم تبدیل به یک موسیقی ملی در ایالات متحده می‌شود.» در آمریکا هفت شرکت موسیقی که ۸۰ درصد از امتیاز موسیقی و ترانه‌های موجود در ایالات متحده را در اختیار دارند، تحت اداره دفاتر یهودی قرار دارند.

سینما: سینما جایگاه ویژه‌ای نزد اهل هنر دارد و این موضوعی است که مورد توجه صهیونیست‌ها قرار گرفته و آنها خیلی زود به اهمیت تبلیغاتی آن پی برده‌اند. سینمای آمریکا؛ یعنی هالیوود و فیلم‌های آن نه‌تنها ذهن غربیان را شکل می‌دهند، بلکه بر افکار جهانیان هم تاثیر می‌گذارند. این بخش از رسانه آمریکا در حال حاضر تحت نفوذ بسیار بالای یهودیان صهیونیست قرار دارد. به همین دلیل، هالیوود در جهت آرمان آخرالزمانی یهودیان، نشان دادن مظلومیت آنها و موجه جلوه دادن چهره اسراییل و اقدامات آن فعال است. یهودیان از سینما به‌عنوان ساحل نجات خودشان یاد کرده و با استفاده از آن برای بهبودی و ترقی دولت نژادپرست اسراییلی استفاده می‌کنند و در همه جای آن، دشمنان سیاسی یهود و صهیونیسم به‌عنوان مآذون انسان تلقی می‌شوند.^{۳۷}

یهودیان توانسته‌اند با استفاده از سینما، نخست در جهت گسترش اهداف صهیونیسم قدم بردارند و سپس موجب تحصیل سود و منفعت گردند.^{۳۸} امین مصطفی، نویسنده کتاب *روابط آمریکا و اسراییل*، اعتقاد دارد صهیونیست‌ها به پنج دلیل توجه خود را به سینما مبدول داشته‌اند: یک. برتری یهود از کانال سینما؛ دو. توجیه اشغال فلسطین؛ سه. نشر و گسترش عقاید یهود در

جهان؛ چهار. نشان دادن تصویری متزلزل از اعراب؛ و پنج. ارایه تصویر همیشه پیروز از اسرائیل. از زمانی که یهودیان صهیونیست از طریق زور و با کمک دولت آمریکا رژیم اسرائیل را در سرزمین عرب فلسطین تاسیس کردند و عرب‌ها و اسرائیلی‌ها برای کنترل این سرزمین با هم وارد کشمکش شده‌اند، هالیوود و دیگر رسانه‌های جمعی آمریکا نقش مهمی در بی‌اعتبار و تیره کردن تصویر اعراب ایفا نموده‌اند.^{۳۹}

به هر حال طلایه‌داران صنعت سینمای آمریکا یهودیان هستند. یهودیان صهیونیست تقریباً شرکت‌های تولیدی فیلم هالیوودی از قبیل شرکت‌های فاکس قرن بیستم، یونیورسال، گلدن، برادران مایر، پارامونت و بسیاری از شرکت‌های فیلم‌سازی آمریکا را در تملک و اختیار خود دارند.^{۴۰} به‌نحوی که گفته می‌شود، مالک و صاحب سینما یا هالیوود آمریکا، یهودیان و اغلب یهودیان صهیونیست هستند.

مطبوعات: پس از تلویزیون، مطبوعات بانفوذترین وسیله ارتباط جمعی در آمریکاست که یهودیان صهیونیست نفوذ فوق‌العاده‌ای در آن دارند. نفوذ یهودیان در مطبوعات آمریکا به‌گونه‌ای است که مطبوعات و جراید بیشتر به نفع اسرائیل و به ضرر اعراب فعالیت می‌کنند. این دسته از روزنامه‌ها هرگز به فلسطینی‌هایی که قربانی تروریسم می‌شوند اشاره‌ای نمی‌کنند، اما با تبلیغات زیاد بر مرگ کودکان اسرائیلی بر اثر تروری که نیست، تاکید می‌کنند.^{۴۱} به این ترتیب، چنین مسایلی در سیاست، جامعه، فرهنگ و افکار عمومی آمریکا تاثیر دارد. مطبوعات و رسانه‌های آمریکا اساساً از آزادی برخوردار نبوده و معمولاً در دست صهیونیست‌های آمریکا هستند و آنها نقش مهمی را در جهت‌دهی افکار عمومی به سمت سیاست‌های اسرائیل ایفا می‌کنند.

سرکوبی، رقابت و تامین حقوق انحصاری داخلی برای انتشار اخبار و ایده‌ها، مشخصه افزایش تسلط یهودیان بر روزنامه‌های آمریکایی بوده است. در آمریکا سه روزنامه تعیین‌کننده وجود دارد: نیویورک تایمز، واشنگتن پست و وال استریت ژورنال. این سه روزنامه هم‌اینک در آمریکا پرتیراژترین و مهم‌ترین مطبوعات ایالات متحده محسوب می‌شوند و در واقع راهنما و الگوی روزنامه‌های دیگر هستند. این روزنامه‌ها می‌گویند که در سطح بین‌المللی چه چیزی خوب یا بد است. تولید خبر در اختیار آنهاست و دیگران صرفاً از آنها نسخه‌برداری می‌کنند و به عبارت کلی،

این روزنامه‌ها تمام ابعاد زندگی ملت آمریکا را تحت پوشش قرار داده‌اند و جالب اینکه هر سه در اختیار شرکت‌های تبلیغاتی یهودیان قرار دارد.

روزنامه نیویورک تایمز که به صورت گسترده در ایالت نیویورک توزیع می‌شود، در سال ۱۸۵۱ توسط اشخاص غیریهودی تاسیس شد. اما از سال ۱۸۹۶ میلادی در سیطره صهیونیست‌ها قرار گرفت و توسط آدولف اوش یهودی (روسی‌الصل) خریداری شد و در حال حاضر از مهم‌ترین و پرنفوذترین روزنامه‌های آمریکاست. این روزنامه به ملت می‌گوید که چه کتابی بخرند، چه فیلمی ببینند، دیدگاه‌های جدید در مد چیست و چه کسانی با قدرت در سیاست، آموزش، هنر و تجارت وارد شده‌اند.^{۴۲}

روزنامه واشنگتن پست اگرچه ریشه یهودی ندارد، اما هم‌اکنون در دست یهودیان است. این روزنامه که در سال ۱۸۷۷ توسط یک غیریهودی به نام «استیلن هاجینز» تاسیس شد، در سال ۱۹۳۳ توسط خانواده یهودی مایر خریداری گردید.

روزنامه *وال استریت ژورنال* هم که سومین روزنامه پرنفوذ آمریکاست، تاثیر بسیار مهمی در حوزه‌های اقتصاد، تجارت، کار و پول دارد. ناشر این روزنامه یک یهودی به نام «پیترا. کان» می‌باشد و صاحب امتیاز آن نیز در حال حاضر رابرت مرداک است. این روزنامه در آمریکا به زبان اسپانیایی و پرتغالی نیز منتشر و در اروپا و آسیا هم چاپ می‌شود.^{۴۳} علاوه بر این، در حقیقت صهیونیست‌ها روزنامه‌های محلی را هم در آمریکا کنترل می‌کنند. البته باید اظهار کرد که در واقع روزنامه محلی در آمریکا وجود ندارد؛ زیرا اغلب روزنامه‌های محلی در مالکیت شرکت‌های کنترل شده به وسیله صهیونیست‌هایی هستند که در فاصله صدها مایل دورتر، آنها را اداره و کنترل می‌کنند.^{۴۴}

علاوه بر روزنامه، سه مجله خبری سرشناس آمریکا یعنی *تایم*، *نیوزویک* و *اخبار ایالات متحده و گزارش جهان*^(۱) در اختیار یهودیان قرار دارند و در سراسر جهان پخش می‌شوند. مجله *تایم* بزرگ‌ترین و بانفوذترین هفته‌نامه آمریکاست. این مجله متعلق به مالک یهودی به نام جان

1. US News and World Report

مایر می‌باشد و ده‌ها صهیونیست در تهیه و توزیع آن کار می‌کنند. هفته‌نامه نیوزویک که در سال ۱۹۳۳ تاسیس شد، در سال ۱۹۳۷ توسط صهیونیست‌ها خریداری و در حال حاضر هم صاحبان آن خانواده مایر، صاحبان روزنامه *واشنگتن پست* هستند، و سومین مجله هم ناشر و سردبیر آن یک یهودی صهیونیست متعصب به نام مورتیمر زوکرمن است.^{۴۵}

همچنین از شش انتشاراتی بزرگ کتاب در ایالات متحده، سه مورد آن در مالکیت یا کنترل یهودیان قرار دارند. این انتشاراتی‌ها عبارتند از: راندوم هوس، سیمون و شوستر، و تایم وارنر. همچنین انتشارات دانشگاهی این کشور نیز در قبضه سازمان‌های صهیونیستی است. بزرگ‌ترین ناشر کتاب کودکان، انتشارات وسترن پبلیشینگ است که رییس و مدیر اجرایی آن یک یهودی به نام ریچارد اسنایدر می‌باشد. گریس هالسل، روزنامه‌نگار آمریکایی، می‌نویسد: «تقریباً ناممکن و بسیار سخت است که نویسنده‌ای بتواند ناشر مهمی را پیدا کند که یک کتاب ضد صهیونیستی را چاپ و نشر نماید.»

این واقعیت کنترل رسانه‌های آمریکاست. کنترل رسانه‌های جمعی در آمریکا توسط یهودیان مهم‌ترین واقعیت زندگی نه تنها در آمریکا، بلکه در جهان است. کنترل اخبار و برنامه‌های رسانه‌ای، عامل تعیین‌کننده‌ای را در نظام سیاسی ایالات متحده در اختیار یهودیان قرار می‌دهد. این امر به یهودیان امکان می‌دهد تا بر ذهن و روح کودکان و جوانان آمریکایی و غربی تسلط یابند. حتی صهیونیست‌ها در تعدادی از مجلات علمی-تخصصی رخنه کرده و از آنها به نفع خود بهره‌برداری می‌کنند. یک از این مجلات، *جغرافیای ملی* است که از قبل صهیونیست‌ها در آن نفوذ داشته‌اند. در همین مجله و در نقشه‌ای از جهان به جای کلمه فلسطین بر روی نقشه و جداول، نام اسرائیل را نگاشته‌اند و یا حتی اخیراً نیز به جای کلمه خلیج فارس، خلیج عربی را چاپ کرده‌اند. در این بین، هیچ نشریه و مجله در اختیار اعراب و مسلمانان ساکن آمریکا نیست که از مواضع خود دفاع کنند. در نتیجه می‌توان گفت که مطبوعات یهودی صهیونیستی در آمریکا سه ویژگی مشخص دارند: نخست اینکه، در تحریک افکار عمومی بسیار متعصبند؛ دوم اینکه پیوسته در حال تنشند؛ و سوم هرگونه انتقاد علیه یهود و صهیونیست را محکوم کرده و عاملان آن را به آنتی‌سیمیتزم یا ضدیهودی متهم می‌کنند.^{۴۶}

برای شرح و روشن کردن نفوذ یهودیان صهیونیست در مطبوعات آمریکا باید به این مساله نیز اشاره کرد که تحقیقات به عمل آمده نشان می‌دهد در آمریکا روزنامه‌نگاران سه دسته‌اند:

۱. **گروه اول صهیونیست‌ها هستند:** اینها معتقدان حقیقی به حق توراتی ملت اسرائیل در سرزمین فلسطین‌اند؛ یعنی معتقدند که ملت اسرائیل در سرزمین فلسطین حق توراتی دارند. از جمله این افراد می‌توان به ولف بلیتزر (گزارشگر CNN)، ماکس بوت (سردبیر وال استریت ژورنال)، دونالد کیگان (پرفسور تاریخ باستان)، جان گلدبرگ (سردبیر و مسئول سایت‌های صهیونیستی)، دیوید فروم (سردبیر ویکلی استاندارد) و فرانک گافنی (رییس مرکز سیاست امنیتی) اشاره کرد.

۲. **گروه دوم محافظه کارانند:** این دسته از روزنامه‌نگاران معتقد به حقانیت، پارسایی و پرهیزکاری شهروندان غربی، آمریکایی و اسرائیلی هستند. چارلز کراتهامر (از نویسندگان واشنگتن پست) و جرج ویل (نویسنده روزنامه‌های متنوع) در این طیف قرار دارند.

۳. **دسته سوم یکنواختیون درباره صهیونیسم هستند:** اینها معمولاً بیانیه‌های طرفداری از اسرائیل سر می‌دهند، مانند «هر کشوری حق دفاع از خود دارد»، بدون اینکه از واقعیت‌های منطقه خاورمیانه و ستمکاری‌های اسرائیل در فلسطین اطلاع داشته باشند. لودوبس (گوینده خبری CNN)، تن همیلتون (روزنامه‌نگار) و بیل ریلی (کارمند فاکس نیوز) هم در این دسته قرار دارند.^{۴۷}

۵. رابرت مردوخ، نماد سلطه رسانه‌ای صهیونیست‌ها بر آمریکا

نمونه بارز سلطه صهیونیست‌ها بر رسانه و به عبارتی نماد نفوذ رسانه‌ای صهیونیسم رابرت مردوخ (مرداک) است که از او به‌عنوان غول رسانه‌ای یا امپراتوری رسانه‌ای یاد می‌شود. مردوخ نماد جهان‌خوارانی شده است که حاضرند از هر وسیله برای رسیدن به اهدافشان در مسیر استعمار فرانو و نبرد سایبرنتیک و رسانه‌ای استفاده کنند. وی اسماً یک غیریهودی است، اما درباره تبار وی تردیدهایی وجود دارد. وی به‌شدت از صهیونیست‌ها حمایت می‌کند. گفته می‌شود که مادر او الیزابت جوی گرین یهودی بوده است.^{۴۸} رابرت مردوخ یک سرمایه‌دار آمریکایی-استرالیایی است که در سال ۱۹۷۶ با خرید روزنامه *تایمز* در انگلیس و روزنامه

نیویورک پست در آمریکا وارد دنیای رسانه‌های شد و بعد از آن نیز چندین رسانه از قبیل تلویزیون، ماهواره، شبکه خبرنگاری و روزنامه را در اختیار خود درآورد. وی روزنامه‌های زیادی را در آمریکا، چین و استرالیا خریداری کرد و در تمام آنها با سه محوریت فوتبال، حادثه و سکس توانست مشتریان زیادی را به خود جلب کند. مردوخ صاحب یک امپراتوری رسانه‌ای است که روزنامه‌ها، مجلات، انتشاراتی‌ها، شرکت‌های تلگرافی و استودیوهای فیلم را در سه قاره (آمریکا، آسیا و اروپا) کنترل می‌کند.^{۴۹} شرکت خبرگزاری رابرت مردوخ در حال حاضر صاحب شبکه تلویزیونی فاکس، فاکس نیوز، کانال FX، فیلم‌های فاکس قرن بیست، فاکس ۲۰۰۰ و انتشارات هارپر کوبین می‌باشد. همه این شاخه‌های شرکت مردوخ با حمایت از صهیونیست‌ها، پشتیبان آنها به حساب می‌آیند و تحت تاثیر آنها اسرائیل‌گرایی در جامعه آمریکا به یک هنجار تبدیل شده است.^{۵۰}

۶ راه‌های نفوذ و سلطه صهیونیست‌ها در رسانه‌های آمریکا

یهودیان صهیونیست راه‌های زیادی را برای تاثیرگذاری و نفوذ در رسانه‌های آمریکا پیدا کرده‌اند. آنها صاحبان، سردبیران، نویسندگان، تولیدکنندگان فیلم و گزارشگران خبری را با توجه به ثروت و امکانات مالی که در اختیار دارند، تحت نفوذ قرار داده و آنها را به طرفداری و حمایت از اهداف خود در رسانه‌های مختلف وادار می‌کنند. همچنین صهیونیست‌ها تعدادی از افراد متخصص را با اصول و آیین فکری در سازمان‌های مختلف خود آموزش داده و به تدریج در بخش‌های مختلف رسانه‌ای قرار می‌دهند که این افراد نیز همت و اراده کافی در دفاع از یهود و صهیونیسم به خرج می‌دهند و گفته می‌شود که حتی بعضی از آنها زندگی خود را فدای جنبش صهیونیسم می‌کند. علاوه بر این، روش‌ها صهیونیست‌ها از چند نهادهای دیگر نیز برای کنترل رسانه استفاده می‌کنند که عبارتند از:

۱. کمیته صحت گزارش خاورمیانه در آمریکا^{۵۱}: این سازمان مقالات منتشر شده در مطبوعات آمریکا و مطالب مطرح شده در رسانه‌های آمریکا را به دقت بررسی می‌کند و چنانچه در آنها

1. Committee for Accuracy in Middle East Reporting in America

نقدی بر اسرائیل باشد، سردبیر را فرا می‌خوانند یا نامه‌ای برای وی می‌نویسند و یا حتی آنها را بایکوت می‌کنند.

۲. سازمان تماشای و نظارت بر رسانه فلسطینیان: این سازمان رسانه‌های فلسطین را بررسی می‌کند تا ببیند آنها درباره اسرائیل چه می‌گویند و سپس تفاسیر منفی فلسطینیان از اسرائیل را به صورت غلط و در جهت منافع اسرائیل و یهودیان جلوه می‌دهند.

۳. نهاد تحقیقاتی رسانه جمعی خاورمیانه: این نهاد به وسیله زن دیوید وارمرس بنا شده است. وارمرس یک صهیونیست بانفوذ است که در سلسله مراتب بالای حکومت آمریکا قرار دارد. این نهاد بسیاری از مطالبی را که علیه اعراب به زبان‌های دیگر نوشته می‌شود، به انگلیسی ترجمه کرده و سپس آن را به صورت دقیق در خروجی رسانه‌های خود مطرح می‌کنند.^{۵۱}

نتیجه‌گیری

آنچه در این مقاله به آن پرداختیم، نفوذ و سلطه یهودیان صهیونیست بر رسانه‌های ارتباطی آمریکا بود. در آمریکا رسانه‌های ارتباطی جمعی نقش بسیار مهمی در ابعاد مختلف زندگی مردم آمریکا دارند و به همین دلیل عامل مهم در سنجش افکار عمومی مردم آمریکا به‌شمار می‌روند. امروزه رسانه‌های عمده و غالب آمریکا در سیطره یهودیان صهیونیست است و از این ابزار در جهت آرمان و اهداف خودشان که منبعث از کنگره بال ۱۸۹۷ و پروتکل‌های ۲۴ گانه صهیونیسم است، استفاده می‌کنند. این امر نه تنها در آمریکا، بلکه در اکثر کشورهای جهان وجود دارد. به قول مجله *نشنال ونگارد بوک*، نفوذ و سیطره صهیونیست بر رسانه یک واقعیت زندگی نه تنها در آمریکا بلکه در سراسر جهان است. یهودیان صهیونیست با درک اهمیت رسانه‌ها در شکل‌دهی برداشت مخاطبان از محیط، در چارچوب اهداف خود با قدرت هرچه بیشتر در عرصه رسانه‌ها حضور دارند و به قدرتی سرکوبگر تبدیل شده‌اند که اجازه نمی‌دهند کسی حرفی علیه منافع یهودیان و اسرائیل بزند. یهودیان در جامعه آمریکا علاوه بر رسانه، سازوکارهای دیگری در اختیار دارند که از طریق آنها در فرهنگ، سیاست، جامعه و اقتصاد آمریکا نفوذ فوق‌العاده‌ای دارند، در حالی که درباره دیگر اقلیت‌ها در آمریکا چنین موضوعی صدق نمی‌کند. آنها در

عرصه‌های مختلف سیاست‌گذاری آمریکا مثل کنگره، جوامع اطلاعاتی، ریاست جمهوری و انتخابات حضور فعال دارند و با استفاده از سازوکارهای یاد شده در این عرصه‌ها ایفای نقش می‌کنند و همان‌طور که ذکر شد، این موضوعی است که شهروندان آمریکا از آن اطلاع ندارند. یهودیان کمترین اشاره به سیطره خود بر رسانه‌ها یا قدرت سیاسی‌شان در آمریکا را نوعی سامی‌ستیزی یا یهودستیزی می‌دانند. به این معنی که صحبت از کنترل یهودیان بر رسانه‌ها در آمریکا ممنوع است و اگر کسی در کتاب یا مقالات خود به این مساله اشاره کند، محکوم به آنتی‌سیمیتیزم یا ضدیهودی‌گری شده و از شغلی که در آن قرار دارد کنار گذاشته می‌شود. به‌این ترتیب، یهودیان با سیطره بر رسانه‌های عمده آمریکا از قبیل: رادیو، تلویزیون، اینترنت، مطبوعات، سینما، شبکه‌های خبرگزاری و غیره سیر زندگی در جامعه آمریکا را تحت کنترل خود دارند. تا زمانی که لابی‌های یهودی قدرتمند در سنگر قدرت آمریکا باقی بمانند، سلطه یهودی بر سیستم سیاسی و رسانه‌های آمریکایی، ظلم و ستم صهیونیست‌ها بر فلسطینی‌ها، تهدید اسرائیل برای صلح و جنگ خونین بین یهودیان و غیریهودیان در خاورمیانه پایان نخواهد پذیرفت.

در نهایت، باید اشاره کرد که بهترین توضیح از سلطه یهودیان بر رسانه‌ها و فساد فرهنگ رسانه‌ای در آمریکا را یک روزنامه‌نگار آمریکایی به نام جان اسوینتون ارایه می‌دهد: «در آمریکا چیزی به نام رسانه مستقل وجود ندارد. شما و من آن را می‌بینیم. کسی وجود ندارد که دیدگاه‌های خود را صادقانه بنویسد و اگر شما پیشاپیش چنین فردی را می‌شناسید وی هرگز آشکار نمی‌شود. من عقاید درست خود را در بیرون از کاغذ ارایه می‌دهم. هریک از شما نادان هستید اگر عقاید درست خود را روی کاغذ بیاورید؛ چرا که در این صورت باید به‌دنبال شغل جدید باشید. ما ابزار و غلام دست مردان پشت صحنه هستیم. استعداد ما، امکانات ما و زندگی ما همه اموال سایر مردان هستند (یهودیان و صهیونیست‌ها). ما فاحشه‌های روشنفکر هستیم.»

منابع و یادداشت‌ها:

1. Teun A. Van Dijk, *Power and the New Media*, University of Amsterdam, 2008, pp. 2-3.
۲. احمد سروش‌نژاد، صهیونیسم: نوزایی، استقرار و فروپاشی، تهران: نشر نی، ۱۳۸۵، ص ۷۵.
۳. مجید صفاتاج، سیمای صهیونیسم، تهران: نشر فلسطین، ۱۳۸۴، ص ۱۱۸.
4. Teun A. Van Dijk, op.cit., p.9.
5. Rev. Ted Pike, "Jews Confirm Big Media is Jewish," *National Prayer Network*, 2006, p. 2.
6. Hassan Tahsin, U.S media dancing to Zionist tune, arab news.com, Saudi English Daily, 2001.
۷. محسن اسلامی، لابی صهیونیسم در ایالات متحده آمریکا، قم: نشر فقاقت، ۱۳۸۴، ص ۱۳۲.
۸. فواد بن عبدالرحمان الرفاعی، نفوذ صهیونیسم بر رسانه‌های خبری، ترجمه حسین سرو قامت، انتشارات کیهان، چاپ دوم، ۱۳۸۲، ص ۸.
9. Shaukat, "Do Zionists Control World's Media?" 2009, at: www. daily. Pk, p.1.
10. Bandar Ibn Abdullah, "Sharon and Enron," arab news.com, 2002, *Saudi English Daily*.
۱۱. علی طباطبایی، خاستگاه‌های قدرت یهودیان آمریکا، کتاب آمریکا ۳، موسسه فرهنگی و مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر، ۱۳۸۳، ص ۲۱-۱۳.
۱۲. مجید صفاتاج، پیشین.
13. Mark Weber, *A Straight Look at the Jewish Lobby*, Institute for Historical Review, 2009, pp. 2-4.
۱۴. مجید صفاتاج، پیشین، ص ۱۱۵.
15. Abdullah Al – Qafari, The Embarrassing Question of Hate Is Renewed, This Is America, Ar-Riyadh, Saudi Government Daily, 2002.
16. Adrian H. Krieg, *Media in America, the American National Union*, Lass Vegas, 2009, p. 7.
17. Petras James, The State and Local Bases of Zionist Power in America, Global Research, 2010, p. 5.
۱۸. مجید صفاتاج، پیشین، ص ۱۱۶.
۱۹. همان، ص ۱۱۸.
۲۰. همان، ص ۱۲۱.
۲۱. محمد قربانی گلشن نژاد، امپریالیسم رسانه‌ای صهیونیسم، روزنامه رسالت، ۱۳۸۹.
۲۲. محمدجلال عنایه، قدرت یهودیان در آمریکا، ترجمه محمدرضا بلوردی، موسسه مطالعات اندیشه سازان نور، چاپ دوم، ۱۳۸۶، ص ۷۵.
23. Marc Perelman, "The Jewish Sense of Superiority in the World, Al Watan," *Saudi Daily*, 2001, p. 4.

24. Abdullah Al – Qafari, op.cit.
25. Hassan Tahsin, op. cit.
26. Mohammad Khodr, “How Zionist Occupy Two Nations: America and Palestine, from Americas Jewish Triangle to Iraqis Sunni Triangle,” *Media Monitor Network*, 2009, p. 22.
27. Adrian H. Krieg, op. cit.
28. Ibid., p. 6.
29. “Who Rules America?” *National vanguard Books*, 2004.
۳۰. محسن اسلامی، پیشین، ص ۱۴۳.
31. Pak Alert, “Who Rule America?” *National Vanguard Books*, 2009, p. 2.
۳۲. احمد سروش نژاد، پیشین، ص ۷۵.
33. Pak Alert, op. cit., pp. 12-15.
34. Rev. Ted Pike, op. cit.
35. Freedom Research, *The Jewish Hand Behind Internet*, Radio Islam. Mht, 2009.
۳۶. جواد میرخلیلی، نقش صهیونیسم در رسانه‌های جمعی، باشگاه اندیشه، ۱۳۸۵.
37. Radio Islam, 2008.
۳۸. محسن اسلامی، پیشین، ص ۱۴۹.
39. Abdullah Mohammad Snide, *How the Jewish-Zionist Grip on American Film and Television Promotes Bias against Muslims*, Mission Islam, 1999.
۴۰. احمد سروش نژاد، پیشین، ص ۸۱.
41. Adrian H. Krieg, op. cit., p. 3.
۴۲. علی طباطبایی، پیشین، ص ۳۲.
۴۳. محسن اسلامی، پیشین، ص ۱۳۸.
44. Texe Marrs, do the Jews own Hollywood and the media? <http://www.rense.com>, 2009.
45. Radio Islam, 2005.
۴۶. محمدجلال عنایه، پیشین، ص ۷۳.
47. Mohammad Khodr, op. cit., pp. 24-26.
48. Pak Alert, op. cit., p.7.
49. Shaukat, op.cit., p. 1.
50. Kenneth D. Wald & Bryan William, *American Jews and Israel: The Sources of Politicized Ethnic Identity*, University of Florida, 2006, p. 214.
51. Adrian H. Krieg, op. cit., pp. 11-12.